

פרק חמישי בבא מציעא איזהו נשך

תורה אוֹר הַשְׁלָמָה
 א' זאת בקלה לא תחן לו
 בעשרות ובמאות לא תחתן
 קראין כה א' א' א' א' א' א' א'
 2 לא רק שום דבר שירא
 ותירביה נרא' מאלץך
 גדי א' ערך א' ערך
 ויראה כה י' י'
 3 אם בסוף תוליה את
 עשרים והענין יתגשם לך לא
 תוליה י' בקש השם
 תוליה עלי' יש:
 י' שמות כב כב
 4 לא תקלח רשות מושב
 עיר לא תחן מושב
 ותיראה מאלץך א' י' י'
 גדי א' ט' ט'
 5 לא תאריך לאחריך
 בסוף שבר אבל
 גדר אשר יש:
 ב' בריט כ' כ'
 נספחים עדים ומגבען בדיליס:

הordan ערך איזחו נשך
השובר אף כהומני וכמוש
אף ו. מפלט גגמליה (ט):
שלci אף קאמו ה' אף קדר נגידו
פריפרין וחליין. קדר גען קלון:
וחוץינגו לירק-
תולין ייך
האנלקה שפתי שקר
טילין גלען. נסמן ממן
טפליין: ה' גמְפָן:
וילְבָן: נַקּוֹן: מְפָלָה
לייִיְס. מיס סצ'רין בון קרכט וסתמן

בְּרִכָּה וְךָ וְזֶה: נַחֲרֵל שְׁעָרָה
מִקְרָא: יְשָׁעָה עַל סְפָמְנוֹתָה
וְסִירָּה פֻּוְלָסָה וְאַיִלָּה מִן-סִינְמָרָה
בְּצָכָר סְסָה מְגַעַּל הַלְּוָן עַל קְעָמִים
לְעֵדוֹת מִנְכָּבָה מִכְּרָבָה מִמְּרָאָה כָּל
מִמְּאָה אַמְּרָה לְפָנָיו עַד עַבְרָהָם

מן שערן מילאנו עיר שגמינה
מליכתו בדרכ' ספק נס אלו. ואס
חוולו פועלן ויתר אינגרה נפחות
יחסו נס מה שעדו ימן נס מה
ספק עוז הרים מין לאט לחם רצון
וירן יוכלי לומר לו קלי פועלן שלדים
תמהנו למגור מליכתו ומן נו כל
בריאנו בז' מוחר צוינו אלו:

השוכר את האומני והטוטו זה את זה אין להם וזה על זה אלא תרעומת ישבר את החומר ואת הקדר להביא פריפרין וחללים לכהה או למלה ופועלין להעלות פשתנו מון המשרה וכל דבר ש Abed וחוור בבחן מקום שאין שם אום ^ז ישבר עליון או מטען השוכר את האומני וחווו בהן ידם על התהנותה אם

כל מי גורד אחד כל ימי רביעה אחד לא יאמר לו חורש עמי בוגרי ואני אחורי שUMBרביה רבן גמליאל אומר "יש רבית מוקדמת ויש רבית מאוחרת כי נון נתן עניינו ללוות הימנו והוא משלח לו ואומר בשביב שתלוני זו היא רבית מוקדמת לוה הימנו והחויר לו את מעתווי והוא משלח לו ואומר בשביב מעותך שהוא בטילות אצליו וזה רבית דבריהם לא יאמר לו דע כי בא איש פלוני ממוקם פלוני⁽⁶⁾ ואלו עוברים ללא תעשה המלאה והלהו והערב העודים והכמים אמרים אף הסופר עוברים ממש לא תחן ומושום⁽²⁾ אל תחק מאתנו ומושום⁽³⁾ לא תהיה לו בונשה ומושום⁽³⁾ ולא תשימן עליו נשך ומושום ולפנינו עור לא תחן מכשול ו/orת אלהיך אני ה' גמ' תניא ר'ש בן יוחי אומר מניין לנושה בחבירו מנה ואינו רגיל להקרם לו שלום השאסור להקרם לו שלום ת"ל נשך⁽⁵⁾ כל דבר אשר יש אפילו דברו אסור: ואלו עוברים: אמר אבי ימלוח עופר בכולו⁽⁵⁾ ולה עופר ממש לא תשך ולפנינו עור לא תחן מכשול ערב והערדים אין עוברין אלא ממש לא תשימן עליו נשך תניא ר'ש אומר מלוי רבית יותר ממה שמרויחים מפסידים ולא עוד אלא שימושים משה רבינו חכם ותורתו אמרת ואמרין אילו היה יודע משה רבינו שהיה רוחה בדבר לא היה כותבו כי אהא רב דימי אמר מניין לנושה בחבירו מנה והוא שען לו שאסור לעבור לפניו ת"ל לא תהיה לו בונשה ר'AMI ורבי אסף דарамי תורייהו באילו דנו בשני דינין שנאמר הרכבת אגוז לראשנו באנו באש ובמים אמר רב יהודה אמר רב ח'ל מישיש לו מועות ומלה אורתן שלא בעדים עופר ממש ולפנינו עור לא תחן מכשול ו/orש לקיש אמר צורות קללה לעצמו שנאמ'⁽⁸⁾ האלמנה שפתה מה ראמור רבנן שלח ליה בהדי פניא דמעלי שבתא לשחר ל' מר עשרה וחמש דארתמי לי קטניה דארעא שלחה לה נמי ישלח כל שבעה צעקוין ואני נגענן ואלו הון מישיש גורם קללה לעצמו הנון רבנן שלשה צעקוין והקונה אדרון לעצמו ומוי שאשתו דאריכא דארמורי דראדו לעצמו מאוי הוא איכא אמר ר' דבש' ליה בהא מותה ולא אויל למתר אחריתא:

**קעג א מי פ"ה מס' 3
מלה לה יי (יב ג)
ס מג נמיין קפה טו"ע
ו"ז ס' קפ שער ו:
קעג ב מי"ס ספ' יג
טו"ע ספ' עיגן
יב:**

קעה ג מ"י ס פ"ל
 ז למג נל"ז נק' ג
 טומע"ר ז"ר ס פ"ב
 קעו ד מ"י ס פ"ל
 קשו ה מ"י ס פ"א
 ז כ"מ ס פ"ט
 י"ד ס"י קם פ"ע
 קעה ו מ"י ס פ"ז
 קעט ז מ"י פ"ט ס פ"ל
 טומע"ר קה"ת ס"י ס פ"ע
 ז: קפ' ח ט י מ"י ס פ"ג
 גולן יוסי, יונתן, עוזי

הדרן עלד איזהו נשך

השוכר את האומנים. מזמן

עכין פט מוכך ע ח'ג קי'
שׁלֶג מְעִירָה:
ב ל מַיִם סָס וְעַיִן
צְדָקָנוֹת וְנַמְמָמָה:
טוֹסֵעַ סָס מְעִירָה:

לעוי רשי"
רויי"ש [ירושאי]. מקום
שריה (בשנתן).
מועד רשי"
ליד אשנו. לדיות נפק צו
למגליגין כנסת לכתם
(ברכות א).
הדרי

הדרן עלה איזהו גשד

תלמוד בבל מפוזרת נברודיא החדש, באדיבות הוואת ה. וגלי. © כל הזכויות שמורות

מוספֶת תומפּוֹת

א. פוליטים. יט. ב. כדי שיאו להלכה שער ב' סלעים כמו עזב עמהם כבב. ה. ג' מיל' מאכין אזכור אחד בלבד לאן בלבד פול' פול' או סכל אלל' אידיל' אידיל' אידיבר' דיבעל' משם רודנשטייר אעיליאו דארם נומן' קומ' האן בגוי' נוראה ליליכ' עילורא. ד' חותני' עילורא אידר' שווא הוה לילגשיש, דאי אידיבר' אונדערמונתן. מון' גנט' ואשוך. ג. האה' קבל לו גנט' ואשוך האה' בא כה' מאכין אזכור טיפ' וטיפ' ז. משם.

איך אמר ל' הו בארכבה דעתיתיו או עליילויו. וזה לדלמי
לי' כמו שאלמה געטה' ז' קיינו מיטיגטן נון לדליך מלכטן ז' געטן
מי' מיטיגטן דליה' מהר געטן הביט שאלק לאס כהו
ד' געטן קיטט ופיינדו לדמעניא לי' צמר סכ' לי' הולמיטן מיטיגטן נון
דאכ' מלוי' געטה' ז' מה מיטיגטן לדמעניא
על התחרתונגע
הוונגה ז' כל החזרה
אי' חזרו זה בוה
את זה ואטאנע
דאמר לי' בעל
לטם ואזול איזה
דאמר לה' בעל
סוכבורה וקוביל אי'
אי' דאמר לה'
מודיריה דתנייא
ה' בשלו והארהו
ז' משלים וחוזר
בגעטל החנהנו לא ציריכא
ז' זיריכא ז' זיריכא
פערלען ז' זין לאס קטע וחו' ז' זי' זונען
ספְּלַעַט יְמֹדָע אִזְמְגָעַ בְּקֵירַי וְלַעֲמַד בְּקֵסֶס

לען וחמי על חי

שְׁפָעָה כְּמוֹ צְחָה נִמְצֵיאָה צְדִקָּה וְכֵן
כְּבָלָה לְמַתָּה לְסָסָב נִמְצֵיאָה יְוָיָּה
מִמֶּה סְמָתָה עֲמָדָה כְּיוֹן שְׂלָמָה
מִפְּנֵי צְדִיקָה צְדִיקָה גַּם־זָהָב יְוָיָּה
מִרְוִיחָה צְדִיקָה גַּמְגַלְתָּה צְדִיקָה
סְלָעָה וְכֵן, נִקְדָּחָה תְּיִיְקָמָה וְכֵן
סְלָעָה גַּמְגַלְתָּה כְּיָהִקְמָה וְכֵן דָּרְמָלָה
לְקָמָן (דָּבָר), חַמְרָה מִלְּהָאָה יְגַמְּלָה
מִלְּגַמְּלָה וְיְטַלְּבָה' כְּגַם־צְדִיקָה
קְרִיכָה דָּל עֲבָדָתָה וְאַחֲתָה גַּעַד־צְדִיקָה
וּפְשִׁיקָה פֻּעַלְתָּה וְאַתָּה לְמַה חֹזֶק
בְּצָדְקָה כְּזָה בְּצָדְקָה שְׁכָלָן סְמָלְכָה מִה
מְלִיחָה צְדִיקָה פָּלָגָה קְדִירָה לְמַן לְסָסָב
סְלָעָה וְיִהְיָה עַל מִשְׁעָנָה וְמוֹעִילָה
יְמִינָה לְמַמְפִידָה כְּיָהִקְמָה צְדִיקָה
כְּלָבָה וְלִדְבָּרָה' דָּבָרָה' כְּיָהִקְמָה צְדִיקָה
כְּלָבָה קְמָתָה צְדִיקָה וְפֻעַלְתָּה פְּשִׁיקָה
צְדִיקָה יוֹמָרוּ לְהַפְּצָחָה וְלִמְנוּיָה מִקְשָׁה
לְצַדְכָה: **דָּאִי סְדִירָה** אֲדִיבָרָא
רְדָבָה כְּפִירָה בְּאַפְתָּה גִּמְפָא לְרִיחָה

פונלטס דערמיס קעניאיליך דעטש' צ'ק' ג'
ס' ג' נמיימר דערמיס בפנן קעניאיליך
דיזה זומרלאס פטַהּ ג' גיטַהּ קעניאיליך
דאמי דקְהָמָה סְלִיחָהּ סְקָכָנָהּ ג' גיטַהּ
סְיִוְעַמְלִיךְ טַפִּי נְגַנֵּן סְמַמְגָלָטָם

מִתְיָ גִּיטָּה לִידָה מִיחָה תִּגְלַתְךָ:
שְׁכִי

אם בעל הבית חור ביו ידו על המשנה ידו על התחרונה ובעל החור בו ידו על התחרונה: **גמ'** חור זה בוה לא קתני אלא הטעו זה את זה דאמרנו פועלמים אהדי ^{היכי} דמי אמר ליה בעל הבית זיל אונר ל' פועלם ואול איהו אמרת עינוח היכי דמי אי דאמר ליה בעל הבית בארכעה ואול איהו אמר להו בתלתא תרומות מאי עבידותה סבור וככילה אמר להו בעל הבית בתלתא ואול איהו אמר להו בארכעה ה"ד אי דאמר להו שכרכם עלי נתוב להו מודיעיה רתניתה הישוכר את הפועל לעשות בשלו והראשו כשל חבריו נוון לו שכרו משלים וחזר נזוטל מבעל הבית מה שהגהנו לא צריכא ידאמר להו שכרכם על בעל הבית ולחו כיילר דבון אמרתו לא ענברון דענברון

פעלים הכה מחייב לא זרכא דאכיא ^ו דמג' בארכעה ואיכא דמתגר בתלה דאמרו לה איז לאו דאמרת לנו בארכעה טרחין ומתרגין בארכעה איבעית אימא הכה בבעל הבית עסקנין דאמרו לה איז לאו דאמרת לנו בארכעה ההוה זלא בן מילתא לאתגרוי איבעית אימא לעולם בפעלים עסקנין יאמר ליה בזון דאמרת לנו בארכעה טרחין ועבדניין לך עבידתא שפירתא ליליחוי עבידתיהו בריפקא ריפקא נמי מידע דמל' מיא זלא דיע איבעית אימא לעולם דאמר ליה בעל הבית בארכעה איז לאו אמר סבור וקוביל דאמרתי להו בתלה ואיך אמרות טוב מבעלין פשיטא אי אמר ליה בעל הבית בתלה ואיז לאו אל בארכעה ואמרי ליה כמו שאמר בעל הבית דעתיהו אעיליא איז לאו אי אל בעל הבית בארכעה ואיז לאו אמר להו בתלה ואמרי כמה שאמיר בעל הבית מאי אידברוא דידיה קא סמכ' דאמרוי ליה מהימנת לנו דהכי אמר בעל הבית אוו דילמא אידברוא דבעל הבית קא סמכ' ש' ^זח'habא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל גיטא לידה וואו אמר הייל' כמה שאמורה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח אמר רב יאנאי הגע גט לידה אינה מנורשת שמעות מיניה אידברוא דידיה קא סמיך דאי סלקא דעתך אידברוא דידיה קא סמיך וכי מתי גיטא לידה מיהא תיניש אמר רב אשוי הבי

פונטן לית נן למילר דעדמעיט
דבען קי מַס צְמִינָה מַמְגִיר
לְמַמְלָא כֵּי נְכַשׁוּ יְרָא צְדִיק
פְּשִׁיטֹות דְּמַמְנָן הַיְמִינָה
מַסְגִּיעַ גַּט יְדוֹ מְגֻדְתָּה¹
הַגְּלִיעָם, לְדַס סְמִינְתָּה מַמְמִינָה
לְמַמְנָן וְלִ'כְ' קְטוּל פְּשִׁיטֹות
דְּקַחְמָר שְׁלִיחָה וְלֶמֶד הַגְּלִיעָם
וְלֶמֶד כְּבָרְיוּ הַמְּמִין הַלְּמִין
לְמַס כְּבָרְיוּ הַמְּמִין הַלְּמִין גַּט
מְגַלְּבָתָה כְּסִמְגִעָה גַּט
סְמִינָה מְגַלְּבָתָה כְּסִמְגִעָה גַּט
סְוִיחָה וּמְמוּתָה
הַגְּיָעָה יְדָה הַיְמָה מְגוּרָתָה.

(6) כ"ק קב. ע"ז ז.
 ז. [ל]קמן וו: קי[...], (5) ס"ה
 מומיקס סילדי, (6) לקמן
 קלה, קית, (7) גינען
 ספ: ע"ס, (8) [לקמן
 עד: (9) בדרופס זטמיר,
 דראטער. וואצ"ל.

תורה אור השלם

1 אל תמנע טוב מבעליך
בחיות לאל יידך
לעשות: משליכנו

גיהות הב"ח

(ט) נם' דליך דמתגר
במלכען וכו' נמלכען
הזה מלמיין: (ט) ריש"

ר' י

רינו חנוּאַל

[דעתינו עלייה. אמר להם שברכם עלי.]

ג'ז

טומפֿ רישׁוֹן

ל'ה

הכى השותא בשלמא اي איתמר איפכא
"התקבל לי גיטו ואשרך אמרה הבא לי"
גיטו והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר
ר' נ אמר רבה בר אבוחה אמר רב משיגע גט
לידיו מגורת אלמא דאריבורא דידה קא
ספיך אי נמי מישגיע גט לידה מגורת
אלמא דאריבורא דידה קא ספיך אלא
התם 'משום ערך שליח לשיחות', לנמרי
דא"ל שליח לקלחה הוויא להולכה לא
הוויא איבעית אימא האי תנא חזור נמי
הטעו קרי לה^ה רותניא הושוכר את האומני
והטעו את בעל הבית או בעל הבית המשעה
אותן אין להם זה על והאלת רערומה יבמה
דברים אמרוים שלא הלו אבל הלו
חמורים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו
שדה בשהייא להה נזון להן שכון משלם
לבא ריקון עוזה מלאה לויוש ובטל יבר"א
שללא התחילו במלאה אבל התמען להן מה שעשו ביצד
קובלו כמה לקצרו בשני סלעים קצטו
לשוני סלעים ארנו חזי ותניחו חזו שמן להן את מה שעשו היה יפה שהה
ינירים נזון להן סלע או גמור מלאתן ויטלו שני סלעים ואמ' סלע נזון
להם סלע ר' דוסא אמר ישמן להן מה שעתייה להעשות היה יפה שהה
ינירים נזון להם שקל או יגרמו מלאתן ויטלו שני סלעים ואמ' סלע נזון
עליהם או מטען ביצד מטען אמר ר' עליון עד ארבעים וחמשים זוז בימה אמרים בזומן
ועוד כמה שוכר עליון עד ארבעים ושלשים לשבור אבל בדרכו האבור שוכר
שתאן שם פועלם לשבור ואמר צא ושוכר
מאלון אין לו עליון אלא תרעומת תניא קמיה דרב נזון להם שכון
מושלם אמר להה חבבי אמר אילו אני הויא לא הויה יהיבנא להן אלא כפועל
ובטל ואת אמרת נזון להם שכון מישלם והוא עליה קתני אינו דומה הבא טען
הבא ריקון עוזה מלאה לישוב ובטל לא סיומה קמיה איבאaramri סימונה
קמיה והכי אמר اي הויא אנא לא הויה יהיבנא להה כל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הר לא קשא יהא דסיריא לאירועה
מדוארתא הא דלא סיריא לאירועה מאורתא כי הא דאמר רבא 'חייב מאן
างר אגורי^ו לרפקא ואתא מטרא ומלה מיא אי סיריא לאירועה מאורתא
פרק

דבינו חנナル

אפקי דרי רופא תרתי
קאנון, בשירות
ובכלכלה, בתורתו
פעול על החתונה. כי
ה'ם ר' בר כהן ר' גוד,
ה'ם בקבינותו אבל
בשירותו לא. פועל כל
לחוור (ו'ם אליו בחז'י
ה'ם) אלמן אדו ידו ז'ן
העליז'ון. נאה הדיא
השוכר את ההפונען
ושעט עמו וו'ם שמלן
מת או אחותו מהה
שער הוא נתן) לו דמי
שכירויות, ואם קלונן הוּא
נוון בקהלונוּוּם, שמי'ן
מינה טעמי דאנס הא לא
ונוס נושא לו על החתונה
בדבר האבור וברוח
פדי' פ'קאנון (דמל' מיא),
בגון שראננה בירת
מלאתה. אהן אדרי
לרייקן, פ' השוכר
הפעול להפר את שדה
ואתה מיטוא בלילה,

וועוף חומפנות

א. וא"כ אינן מפסידין בחזרותן כ"כ. ר"פ.
ב. שם צורcin לטrhoה ולחוור אהרי בעלי בתים ישיכרים. פום, קללה"א.
ג. ונשתחו עד שכבר השכוו כל בעלי בתים גישולם (הנ"ז, תרמ"ה).

השוכר את האומני פרק שני בבא מציעו עז.

עין משפט
גר מצוה

א מטרא פסידא דפוגעלים. מעתה
יליכך מן לפליג ומימה לדמג במי
ו (ה) סתום דהמם לא הלאה
לען גוונטער זיין זיין זעלן
זעלן צפער זען זעלן זעלן
לען גוונטער זיין זעלן זעלן
ב גוונטער זיין זעלן זעלן
קעיף: ג' קעיף: ג'
בא ג' דה מ' זען זעלן
א' קונג זען זעלן
ה' קי' צעלן צפער: ג'
כ' זען זעלן זעלן זעלן
תכל צפער: ג'
גע טומען זען זעלן
ב' זען זעלן זעלן זעלן
בד' זען זעלן זעלן זעלן
ה' זעלן זעלן זעלן זעלן
בה' זעלן זעלן זעלן זעלן
טומען זעלן זעלן זעלן
כו' ג' זעלן זעלן זעלן זעלן
גונג זען זעלן זעלן זעלן
ה' זעלן זעלן זעלן זעלן
כו' זען זעלן זעלן זעלן
קעיף: ג'

דאגר אנורי לדוילא וא סכל דסכלס כלכלה
שלחו גיטין דע: ופס כ"ע דלו מלטם וטקיי ייעב
פאסידא דפועלים לא סיירה לא רערעה מאורתא
פאסידא דבעל הבית וויהיב להו כפועל בטל
ואמר רבא **"האי מאן אוניגיר אונורי לדוילא**
ואתא מטרא פסידא דפועלים אתה נהרא
פאסידא דבעל הבית וויהיב להו כפועל בטל
ואמר רבא **"האי מאן אוניגיר אונורי לדוילא**
ופסק נדהא בפלגא דיוומא אי לא עבד
דפסיק פסידא דפועלים עבד דפסיק ⁽⁶⁾ אי
בני מטה פסידא דפועלים לאו בני מטה
פאסידא דבעל הבית ואמר רבא: **"האי מאן**
דאגר אונורי לטבידרא ושילים שעיבורתא

פסידת דופנילס. גנטיסם צ'ילו שפְּפָטְמַן
 מיל' דהמר לטו מוניליו גרס: **לְאַ**
אַכְּבִּיָּה. דְּלַמְּמֵי לִשָּׁה מֵי יִמְרָה לְמַדְעָה
 נְדוֹנוֹת. נְצָקָסֶת סְדֻתָּה: וְאַפְּתַּחְמָלָה
 לדוֹגָלָה: וְכָנָה אַחֲרֵי לְבָנָה שְׁמַדְעָיִן צְדָדָךְ
 וְעַלְלָה: וְכָנָה בְּלִיאִין שְׁמַדְעָיִן צְדָדָךְ
 וְמִשְׁנֵה צְוָתָה וְחוּמָה וְלִיכָּה לְלוֹוֹתָה:
 יְדַעַּן דְּגַעַן כְּבִיזָּה. דְּפַעַלְמָסֶת לְהַלֵּן
 יְדַעַּן בְּמִינָגָה דְּלָרָה צְהָלָה נְאָרָה:
 וְלָזָה נְצָקָתָו מֵקְוָה סִיס יְדַעַּה:
 וְפִסְקָן נְאָרָה. זְמָמָנוֹ מְזָקָן:
 הַלְּנוֹאָר דְּמַהְוָה. גְּמַחְמָה שְׂכוּעָה עַיְנוֹ
 צָל רַצְחָה קַיְנוּ לְאָס הַגְּנִיגְלִיסָה לְבָהָת
 מְשָׁחוֹת תְּמִילָה וְכִיסְעִזְבָּן נְנִילָה קְבָּה
 לְהַן: יְדַעַּן עַל הַעֲלִינוֹת. וְאַפְּלִיטָה
 סְוִים קַוָּה צָוִי יְלִיכָן לְזָבוֹר צָוְכָמָץ
 יְוִירָה (כ) כַּי עַבְדִּי סָס וְאַנְיָעַדְסָת:
 שְׁלָא הַוְּלִיכָם סָס:

הנְּרוֹת הַבָּחָר

(6) פְּרִי אַסְפָּעָלָס נְגַן
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (7) פְּרִי אַלְמָמִיס מְפִילָה
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (8) עַבְדִּי (ב) קְרִיקְרִיָּה
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (9) בְּדִישָׁה (א) קְרִיקְרִיָּה
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (10) בְּדִישָׁה (א) קְרִיקְרִיָּה
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (11) הַרְבִּירָה וְהַרְבִּירָה פְּרִי אַלְמָמִיס
 מְהַמְּהָה קְבָּבָה וְעַשְׂשָׂה מְלָכָה
 (12) דָרָגָה אַבְּבִּיָּה לְהַלֵּה
 לְאַתְּנוֹיָה (א) נְעַלְלָה זְרִקְרִבָּה
 (13) וְזַקְקָתָה (ב) זְרִקְרִבָּה
 רְשַׁעַת (ג) זְרִקְרִבָּה

מוךך תומספה
ג. גוונשה כל מלאתה
שבירען, ווועה יול להק
בקראען כמו בעל גאנז
מייד כהשתהע עמו לילוות
אובעה זכה בשליש שדרה.
טום טומען דען: דען...
ב. אונטאליגן פון אונט אונט
בנער'ה פוחת לא מחלוקין
לולו. טום קאָל'ע...
סידרין דרכין ואיז
ויטראָן באָפֿלאָן דיזמאָן
פֿאַיסְטִּינְדְּסִּילְּסִּים, פֿרְוָשׁ
חיצ'ין וווע שוש לבאָן
יון להם אע'פֶשׂ שלאָן
מייצא עעד דערן מהשאָר
(אַבְּלָה), הנטה ממד.
ד. לאָל פֿשׁעוֹן דאן
לומְדָן ענְגָּן סְנָדָן שׂוֹרָה
האָרָךְ לאָסְטָן בְּדָאָן
לְשָׁם עַיְיָ חֲרִצָּן הוּא אַין
לומְדָן דְּבָרָה בְּלָבָן פְּוֹשָׁעָן
ריש לאָל דְּרוֹסְטָן
האָרָךְ הנָּהָר באָלָשָׁן. ר'ו'.
ו. לאָל אַיעָרָאָן. וווע'

מיןה [^א] היב להו א"ג רכotta מפקד להו דקשה מינה לא מפקד להו ונוטן להם שכרן מושלם אמראי יוליתיב להו כפועל בטל כי קאמר רבא ^ב באכלות רמהווא דאי לא עברוי חלשי אמר מר שמין להם את מה שעשו כיצד היה יפה ששה דינרים נוטן להם סלע קא סבר רבן ד פועל על העலויינה: או ינמרו מלאתון ייטלו שני סלעים: פשיטה לא צרכא ^ד אייך עבדית ואימרו פועלים ואול בעל הבית ויפויינחו מהו רהיטמא מצוא אמרי ליה כי מפייסין אדרעה דטפת ^ל אונגרא ^{קמ"ל} דאמור להו אדרעה דטרחנא לכו באכלת ושותיה: סלע נוטן להם סלע: פשיטה לא צרכא ^ד זול עבדיתא מעיקרא ואונגרינו בטפי זוא ^ט ולסוף אייך עבדיתא וכם בטפי זוא מהו דהיטמא אמרי ^ל קמ"ל דאמור זוא אמרת ^ל בטפי זוא הוב ^ט קמ"ל דאמור

ה' פסח פסחן ופסחן וכלה נם הפליג
 בסה' בז' סיירל נון נון קיירל כנדיין
 כיון לי נון קיירל נון קי' פסחן
 לפטפונליים נפי סקטפונליים נון נאס
 לילדע סקטפונליים ממע קקען מירפקן
 ערלן דלוולן רוז פסחות מממלהות
 בסביס יהוריים ען די סטער וו סיס
 נו' לילך יומת מפעוניים וו' פצע
 בכם⁽⁵⁾ סקטפונליים אס: ופמק נחרא
 בפאנא דיויא. סכל נקט פגעה ליום
 מסוס דפאנג ליום עזיל לפפיק
 עט' על די צדאלן ממנה לאקסום
 בעבידא זבזבז'ה⁽⁶⁾. גוי ומוח נארה לענין
 מלפנאיין בז' רג'ה נמיימי נון רג'ין
 דסמתה עזיל למימי סל'ק'יך צו
 מהלץ'ין נסולין האיס כבל הסדא
 מטה' מפליג בז' צו' סאול מהה נבי'
 מטה' להרמיidi דטפלן לומנדו כסוטה
 מטה' סי' פסדלן דבעס' ז' דלאן נאס
 לילדע עניין צדאו אה צו' מן סנדא
 מלהוכה חכ'ל ט' פסק שנאר יודען
 כל צי' קעיר:

ו' פועל על העלונה. כלומר
 חייה ען סמהונס דקיהמר
 בס' טעריך נטכור פוענן ביוקל:

השתא קם לכו: רבי דוסא אומר שמן
להן את מה שעמידה להיעשות היה יפה
ששה דינרים נתן להם שקל: קסבר יד
פועל על התחרותה: או גימרו מלאתן
ויטלו שני סלעים: פשיטה לא צרכא זול
עבידתה ואימר בעל הבית ואול פועלם
ופיסוחו מהו דתימא מצי אמר להו אדרעתא
רבצראתו לי ^{מאנגרי} קם ל"ד אמרו ליה
אדעתא רעבידן לך עבידתא שפירטא:
סלע נתן להם סלע: פשטה א"ר הונא
בריה דרב נתן לא צרכא דאוילו אינהו
גביה וזוא מעקריא ולסוף ול עבידתא מהו
דתימא בצעיר וזוא אמרתו לי בצד וזו
יבחינה לבו קם ל"ד אמרו ליה כי אמרנו לך
בבציר וזו דלא רווה קים לך השתא קים לך
אמר רב הילכה בר' דוסא ומ" אמר רב היל
^ווהאמר רב פועל יכול לחזור בו כופלו בחזי
היום וכי תימא שאני לה לרבי דוסא ^{יבין}
שכירות לקבנות ומ" שאני לה ^ווחתניא
השוכר את הפועל ולחייב היום שמע שמה
לו מות או שאחיזתו חמה אם שכיר הוא
נותן
ו: סלע דסוע פמות מכל רבי דומע ספומם בסס
פאיינו פקומות מין פקל